

Sygn. akt II AKo 144/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Gdańsku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Włodzimierz Brazewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Korzeb

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **A. D.**

w przedmiocie właściwości sądu orzekającego o wydanie europejskiego nakazu aresztowania

na podstawie art. 38 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

rozstrzygnąć spór o właściwość między Sądem Okręgowym w Elblągu oraz Sądem Okręgowym w Opolu w ten sposób, że stwierdzić, iż sądem właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Okręgowy w Elblągu.

UZASADNIENIE

W dniu 02 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Elblągu będący Sądem Penitencjarnym zwrócił się do Sądu Okręgowego w Opolu o wydanie europejskiego nakazu aresztowania

w stosunku do A. D., skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 20 listopada 2006 r., sygn. akt II K 438/06 oraz Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt II K 703/13 – wobec niezgłoszenia się skazanego do odbycia kary, po upływie okresu udzielonej przerwy w jej wykonaniu.

Postanowieniem z dnia 23 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w Opolu (III Kop 20/16) uznał się niewłaściwy miejscowo i wniosek o wystąpienie do organu sądowego w Holandii przekazał do Sądu Okręgowego w Elblągu.

Sąd Okręgowy w Elblągu wszczął z Sądem Okręgowym Opolu spór dotyczący właściwości miejscowej. Przedmiotem sporu jest rozstrzygnięcie kwestii, który z Sądów jest właściwy w świetle treści art. 607 a k.p.k. do wydania europejskiego nakazu aresztowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje

Właściwym do rozpoznania sprawy w przedmiocie wydania europejskiego nakazu aresztowania jest Sąd Okręgowy w Elblągu.

Aby wyjaśnić stanowisko przyjęte przez Sąd Apelacyjny skupić się należy ponownie na literalnym brzmieniu art. 607 a k.p.k. Zgodnie z nim w razie podejrzenia, że osoba ścigana za przestępstwo podlegające jurysdykcji polskich sądów karnych może przebywać na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwy miejscowo sąd okręgowy, na wniosek prokuratora, a w postępowaniu sądowym i wykonawczym – z urzędu lub na wniosek właściwego sądu rejonowego może wydać europejski nakaz aresztowania, zwany w niniejszym rozdziale „nakazem”.

Powołane unormowanie wskazuje, że uprawniony do wydania europejskiego nakazu aresztowania jest wyłącznie właściwy miejscowo sąd okręgowy, przy czym znaczenie nadrzędne w kontekście wykładni art. 607 a k.p.k. ma prosty podział sądowego procesu karnego na etap postępowania jurysdykcyjnego i wykonawczego. W przekonaniu Sądu

Apelacyjnego w Gdańsku pojęcie „właściwy miejscowo sąd okręgowy” winno być odmiennie rozumiane w kolejnych stadiach tego postępowania.

Jeżeli – tak jak w tym przypadku - sprawa pozostaje w fazie postępowania wykonawczego i sąd okręgowy będący sądem penitencjarnym czerpie swoją właściwość z miejsca, w którym przebywa skazany, a jednocześnie inna jest właściwość sądu okręgowego związana z miejscem wydania podlegającego wykonaniu orzeczenia, sądem właściwym do wydania europejskiego nakazu aresztowania będzie sąd, przed którym obecnie toczy się postępowanie sądowe (wykonawcze) tj. Sąd Okręgowy w Elblągu.

Sąd Apelacyjny w tym zakresie w pełni popiera stanowisko wyrażone w doktrynie (Sławomir Steinborn, Komentarz aktualizowany do art. 607(a) Kodeks postępowania karnego LEX/el 2015, stan pr. 2015-05-07)

Takiej wykładni nie przeczy powołane w postanowieniu Sądu Okręgowego w Elblągu orzecznictwo sądów (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 października 2006 r., sygn. akt II AKz 643/06, LEX 217013, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 maja 2009 r. II AKz 343/09, LEX nr 519626) albowiem dokładna analiza każdego z wytypowanych przez ten Sąd judykatów nie pozwala na przyjęcie, iż wydane one zostały w analogicznym stanie faktycznym, gdzie sądem okręgowym właściwym do udzielenia przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności będzie inny sąd niż ten, w okręgu, którego zapadł podlegający wykonaniu wyrok.

Z kolei Sąd Apelacyjny w Gdańsku nie podziela stanowiska wyrażonego w uzasadnieniu postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 07 sierpnia 2014 r. II AKO 106/14, (teza KZS 2014/9/46), które zostało poparte również przez część doktryny (Agnieszka Orłowska, Marcin Czapski, Właściwość sądu w zakresie Europejskiego Nakazu Aresztowania postępowaniu wykonawczym Prokura i Prawo 5, 2010), że w fazie wykonania orzeczenia sądem właściwym do wydania europejskiego nakazu aresztowania będzie ten sąd, którego właściwość zostanie ustalona na podstawie przepisów swoistych dla tego postępowania, a zatem w oparciu o kodeks karny wykonawczy (art. 3 § 1 k.k.w.)

Słuszne wydaje się tutaj uznanie, że skoro procedura wystąpienia do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o przekazaniu osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania została kompleksowo uregulowana w Rozdziale 65a kodeksu postępowania karnego, a o właściwości sądu upoważnionego do wydania nakazu traktuje art. 607 a k.p.k. tego rozdziału oraz przepisy ogólne o właściwości, i jednocześnie zasięgiem swym przepis ten wyraźnie obejmuje także postępowanie wykonawcze, to brak jest racjonalnego uzasadnienia dla ustalania właściwości sądu okręgowego odrębnie wedle zasad przyjętych w kodeksie karnym wykonawczym (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 04 marca 2010 r., II AKZ 138/10, KZS 2011/6/67, S. Steinborn op.cit.)

Zważywszy jednocześnie na treść § 331 ust. 1 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych z dnia 23 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r., nr 2316), Sąd Okręgowy w Elblągu winien objąć europejskim nakazem aresztowania zarówno wyrok Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 20 listopada 2016 r., sygn. akt II K 438/06, jak też wyrok Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 17 grudnia 2013 r. sygn. akt II K 703/13.

Uznając za słuszne stanowisko zaprezentowane w postanowieniu Sądu Okręgowego w Elblągu należałoby dojść do wniosku, że na przykład w wypadku wykonywania wyroku łącznego europejski nakaz aresztowania mogłyby wydawać różne sądy okręgowe właściwe z uwagi na miejsca orzekania co do skazanego. Takie stanowisko pozostaje w jawnej sprzeczności z zasadą rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Także wskazany przez Sąd Okręgowy w Elblągu § 331 regulaminu urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. 2015.2316) przemawia za dokonaniem takiej wykładni pojęcia „właściwy miejscowo sąd okręgowy” zgodnie z którym w postępowaniu wykonawczym właściwym sądem będzie ten sąd okręgowy w okręgu którego to postępowanie się toczy.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.